

1 Kasım Seçimleri ve Tavrımız

Bu seçimler burjuvazinin ve onun iktidarının keyfi için yapılıyor. 7 Haziran seçim sonuçlarını beğenmeyen egemen sınıflar, yeni bir deneme ile dengeleri tekrar düzenlemeye çalışacaklar.

Herkesin üzerinde birleştiği düşünce, oy oranlarının 7 Haziran'a göre çok fazla değişmeyeceği yönünde. O zaman bu seçimler ne anlama geliyor?

Birinci ihtimal, bu seçimleri zorlayarak AKP'nin oy oranını artırma umudu ve bunun sonucunda tek başına hükümet kurma umudu. Bu aynı zamanda Erdoğan'ın planlarının gerçekleşmesi ve diktatörlüğün kurumsallaşması anlamına gelecektir. Zayıf, ama olmayacak bir ihtimal değil. Terör, manipülasyon ve türlü tezgahlar ile bu sonucu üretebilirler. Bu da ülkede gerginlik ve çatışma ortamının gelişmesine yol açar.

İkinci ihtimal, bu sağlanamazsa, AKP-CHP koalisyonunun gerçekleştirilmesi. AKP içinde de seçim sonuçlarına göre bir hareketlenme olacağı ve aylardır beklenen, sermaye sınıflarının A.Gül vasıtasıyla müdahalenin gerçekleştirilmesi bir olasılık olarak gözüküyor. A.Gül "devlet adamı" edasıyla arka plandan bugünden bu organizasyonun hazırlıklarını sonuçlandırmış vaziyette. AKP kurucularından Nihat Ergün, Bülent Arınç, Hüseyin Çelik, Nimet Baş, Beşir Atalay ve hatta Ali Babacan, Mehmet Şimşek gibi isimlerin bu oluşumda rol oynadıkları sıran bilgiler arasında. Bu, Erdoğan'ın etkisinin sınırlandığı bir AKP, ve Hikmet Çetin, Onur Kumbaracıbaşı gibi isimlerin etkinliğinin artacağı bir CHP anlamına geliyor. Emperyalizmin ve Türkiye'deki işbirlikçisi sermayenin planı bu doğrultuda.

Üçüncü ihtimal, kimileri için zor gözükse de, devlet "aklı" ile AKP-MHP koalisyonunun teşvik edilmesi. Bu, diktatörlüğün kurumsallaşması ötesinde bir "iç savaş" ortamının yaratılması koşullarının kararıdır.

Partimiz, fal açar gibi farklı olasılıkların spekülasyonu temelinde değerlendirmelere sıcak bakmıyor. Sonuç itibarı ile tablo en geç 1 Kasım akşamı ortaya çıkacak. Bizim asıl vurgu yapmamız gereken olgu, dikkat edilirse, bu seçeneklerin tümünde devrimci demokratik güçlerin hesaba katılma olasılığının yetersizliğidir. Kuşkusuz ki devrimci ve demokratik güçlerin, dolayısıyla partimizin de aktif olarak desteklediği HDP'nin % 10 barajını tekrar ezip geçmesi ve 7 Haziran seçimlerine göre oy oranını artırması büyük önem arz ediyor. Ancak bu, görüldüğü gibi iktidar alternatifini işçi sınıfı ve ezilen, sömürülen

Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi'nin 11 Ekim 2015 Tarihli Açıklaması

TKP MK Üyesi Kadri Erol Yoldaş (Kemal Tayfun Benol) Ankara'da Katledildi

Türkiye Komünist Partisi, Merkez Komitesi üyesi Kadri Erol yoldaşı 10 Ekim 2015 tarihinde düzenlenen Ankara Katliamında yitirdiğini kamuoyuna duyurur. Tüm yoldaşlarının, arkadaşlarının, ailesinin ve dostlarının acılarını paylaşıyoruz.

Kadri Erol yoldaş 24 Eylül 1960 tarihinde Eskişehir'de doğdu. Öğretmen bir babanın, memur ailesi çocuğu olarak büyümüştür. 1977 senesinde Şişli Lisesinde öğrenciyken İlerici Gençler Derneği - İGD ile tanışmış, İGD Şişli Şube Ortaöğrenim Bürosunda çalışmaya başlamıştır. Bölgesinde İlerici Liseliler Derneği - İLD'nin kuruluş çalışmalarına katılmış, 1978 yılında Fenerbahçe Lisesine geçişi ile birlikte çalışmalarını İLD Kadıköy Şubesinde sürdürmüştür. Kadri yoldaş partimiz ile 1979 yılında tanışmış, kendisiyle ATILIM ilişkisi kurulmuş, aktif bir sempatizan olarak çalışmalara katılmış, 28-29 Ocak 1980 ONBEŞLERİ ANMA etkinlikleri amacıyla yapılan merkezi bir parti eyleminde aktif görev üstlenmiştir. Kadıköy-Karaköy Şehir Hatları Vapuru, Karaköy iskelesine yanaşırken vapurun üst teras güvertesinden Galata Köprüsünden gözükecek şekilde sarkıtılan elli metre karelik dev bir pankartın asılmasında görev almıştır. O gün bütün gece tipi kar yağması sonucu trafiği allak bullak olan İstanbul'da halkın Galata Köprüsü ve Karaköy meydanında birikmesine, pankart asılan vapurun bir buçuk saate yakın iskeleye yanaşamamasından dolayı vapur seferlerinin aksamasına ve vapur kuyruklarının oluşmasına yol açmıştır. Binlerce İstanbullu işlerine geç kalmış ve sebep olarak da ONBEŞLER eylemini göstermiştir. Biri parti üyesi beş yoldaş ile düzenlenen bu eylemden sonra Kadri yoldaş yarı legal koşullarda gençlik çalışmalarına katılmıştır.

İstanbul Üniversitesi İktisat Fakültesi Uluslararası İlişkiler Bölümü 1988 mezunu olan Kadri yoldaş, üniversite yıllarında gençlik çalışmalarına katılmış ve illegal koşullarda öne çıkan öğrenci arkadaşları ile felsefe ve ekonomi-politik okuma grupları kurmuştur. Partimizin İlerici Gençlik Örgütü çalışmalarına da katkı sunan Kadri yoldaş, öğrenim sonrası çeşitli şirketlerde muhasebe ve finans görevlisi olarak çalışmıştır.

Kadri yoldaş 2007 senesinden itibaren eski yoldaşları ile Türkiye Komünist Partisi'nin yeniden toparlanması çalışmalarına dahil olmuş, 2008 yılında parti üyesi olmuştur. 2008 ile 2014 yılları arasında özellikle İstanbul'da yeni genç işçilerin parti politikaları doğrultusunda çalışmalara katılmasını teşvik etmiş, işçi semtlerinde ve özellikle inşaat işçileri arasında örgütlenme faaliyetlerine önderlik etmiştir. İnşaat işçilerinin "Bir İstanbul", "Zorlu", "Torunlar" ve "Emlak Konut" direnişlerinde yer almıştır. 2012 ve 2013 1 Mayıs Mitinglerine oğulları ile birlikte DAF kortejinde katılan Kadri yoldaş, DAF gençlerinin devrimci faaliyetlerinin her zaman fiili destekçisi olmuş, onlar ile dayanışma ötesinde ilişkiler geliştirmiştir. 2014 1 Mayıs'ına İnşaat-İş pankartı altında katılmış, 2015 1 Mayıs'ında da eşi ve çocukları ile Beşiktaş kolunda yer almıştır. Kadri yoldaş, oğulları ile yoldaş, arkadaş, eşi ile yaşam yoldaşıydı, aile yaşamında da örnek bir komünistti.

Kadri Erol yoldaş, kendisine parti üyeliği önerildiğinde; "likidasyona uğrayan ve atomize olan partinin atomlarından biri de benim, bu likidasyonu aşmak için görev istiyorum, ömrüm boyunca bu günü bekledim" demişti. Bu bilinçle çalışmalara katılan, kişisel yaşamı temelinde komünist olmanın örneklerini sergileyen, Marksizm-Leninizm'e olan bilinçli ve sonsuz bağlılığı gereği büyük iş, küçük iş

TKP MK Üyesi Kadri Erol Yoldaş...(1. Sayfadan devam)

ayırmadan çalışmalara katılan bir yoldaşımdı. 2014 senesinde düzenlenen Konferans niteliğinde bir parti toplantısında, belirli bir süreç için tarif edilen ve görevlendirilen Merkez Komitesi'nde görev üstlenmiş, bu görevin kendisi için yaşamda en büyük gurur kaynağı olduğunu duygulu bir şekilde ifade etmiştir. Partinin bu süreç ile ilgili kendisine verdiği görevleri en iyi bir biçimde yerine getirmek için ve özellikle parti dışına düşmüş tek tek yoldaşların partiye geri kazanılması için çalışmış, işçi sınıfı içinden ve gençler arasından parti etrafında yeni bir çevre oluşturma çalışmalarında somut başarılar elde etmiştir. Yoldaşımız aynı zamanda Halkların Demokratik Partisi - HDP Kartal İlçe Örgütü üyesi idi. Kürt ulusal sorunu konusunda partimizin ilkesel yaklaşımlarını taviz vermeden savunan ve Kürt Özgürlük Hareketi ile fiili dayanışma politikamızı pratikte uygulayan bir yoldaşımdı. Kemalist burjuvazi tarafından katledilen partimizin kurucuları

Mustafa Suphi ve 14 yoldaşımızın katli ile ilgili ayrıntıların kamuoyuna resmen açıklanmasını sağlayacak ve sorumlularından hesap soracak güce erişmemize katkıda bulunmak, onun kendi deyimiyle yaşamda önüne koyduğu en önemli amaçlarından biriydi. Kemalizmin etkisinde olan eski arkadaşları ile tartışır, bu tartışmalarının sonuçlarını genelleştirilmesi açısından bir deneyim olarak partinin ilgili kurullarına aktarırdı. Resmi tarih yazımının en büyük karşıtı idi, tarihsel olguların yeniden değerlendirilmesi ve gerçekleri herkesin öğrenmesinden yanaydı.

Politika Gazetesi sahibi ve sorumlu yazı işleri müdürü olarak bilinen ve parti politikalarının kamuoyunda yaygınlaşması alanında önemli bir işlev üstlenen Kadri yoldaşın onun dışında üstlendiği hassas görevler parti ile kendisi arasında bir sır olarak kalacaktır. Kadri yoldaş üstlendiği görevler gereği onlarla yetinme

duygusuna kapılmadı. Komünist kararlılığı yanında, mütevazı kişiliği ile ilişki kurduğu herkesin sevgisini kazanan Kadri yoldaş aynı zamanda bir eylem adamıydı. Ankara'ya gitmeyebilirdi. Belki de gitmemesi gerekirdi. Ancak O'na böyle bir teklif yapmak bile mümkün olamazdı. O parti bürokrasisinin en büyük düşmanıydı. O'nun için komünist olmak bir eylem adamı olmak, gençlere örnek olmaktı. Bu bilinçle gittiği Emek-Barış-Demokrasi Mitinginde katledildi. Düşman partimizi bir kez daha can evinden vurdu. O, Mustafa Suphilerin, Deniz yoldaşların ve adını sayamadığımız daha binlerce yoldaşımız ile birlikte hesabını soracağımız yoldaşlarımızı kervanına katıldı. Kadri Erol yoldaşı, herkesin tanıdığı kimliği ile Kemal Tayfun Benol arkadaşısı unutmayacağız, unutturmayacağız, katillerden hesap soracağız.

Türkiye Komünist Partisi
Merkez Komitesi, 11 Ekim 2015

Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi'nin 10 Ekim 2015 Tarihli Açıklaması

KATİL İKTİDAR !

Türkiye Komünist Partisi öncelikle 10 Ekim Ankara katliamında can veren tüm ilerici, yurtsever, demokrat, devrimci, sosyalist ve komünistlerin ailelerine, yakın akrabalarına, arkadaşlarına, yoldaşlarına ve örgütlerine baş sağlığı diler.

Yüzden fazla ölü, beşyüzden fazla yaralının olduğu bu katliam Türkiye ve Kürdistan'ın tüm barış, demokrasi, emek, özgürlük ve sosyalizm güçlerine yöneliktir.

DİSK, KESK, TMMOB ve TTB öncülüğünde düzenlenen "Barış, Emek, Demokrasi" mitingine katılanların ortak yanları barış istemeleri idi.

Faşist mafya çeteleri Rize'de AKP destekli miting düzenleyebiliyor. Olay çıkmadığı gibi polis koruyor ve konuşmacılar kan dökmekten, intikam almaktan söz ediyor.

Ankara'da bomba patlamadan önce etrafta ne bir resmi polis, ne sivil polis, ne özel harekatçı vardı, ne üst arama yapıldı ne de TOMA ve Akrep vardı. Bu katliam planlı ve programlı düzenlenmiştir. Bu mitinge bilerek katliam amacıyla izin verilmiştir. Ancak bu katliam ne Erdoğan'ı, ne meşru olmayan Başbakan Davutoğlu'nu ne de burjuvazinin iktidarını kurtaramaz.

Bu katliamın en önemli nedeni ise

Türkiye İşçi Sınıfı ve Türkiye Devrimci Hareketi'nin, Kürt Özgürlük Hareketi ile birlikte alanlara çıkmasıdır, ortak mücadelesini güçlendirmesidir.

DİSK, KESK, TMMOB, TTB dışında HDK/HDP, Birleşik Haziran Hareketi ve Halkevleri de bu şanlı eylemin katılımcıları idi. Bu genişlikte ortak eylem bir ilk idi.

Burjuva iktidarı işçi sınıfının ve ezilen halkların birliğinden korkuyor. KORKUNUN ECELE FAYDASI YOKTUR!

Türkiye Komünist Partisi
Merkez Komitesi
10 Ekim 2015

1 Kasım Seçimleri ve Tavrımız (1. Sayfadan devam)

emekçi halklar açısından doğrudan etkilemiyor.

Asıl soru, bu alanda ne yapılması gerektiği ile ilgilidir. Bir yandan HDP'yi desteklerken ve etki alanını artırırken, Türkiye işçi sınıfının devrimci güçlerinin, sosyalistlerin ve komünistlerin işçi sınıfı ve emekçi halkların yığın hareketleri, direniş hareketleri konusunda etkisinin ve önderliğinin artırılması temel görev olarak önümüzde duruyor. Parlamenteoya HDP vasıtasıyla yansıyan oy oranı

parlamento dışı toplumsal mücadele sonucu sağlanabilmiştir. Demek ki, bu oy oranını artırma, ve hatta parlamento dışında devrimci güçlerin yaptırım uygulayabilecekleri yığınsal güce ulaşmak toplumsal mücadele içinde etkimizin artmasına bağlıdır. Seçim sonuçları ne olursa olsun, sözkonusu seçeneklerin hepsinin burjuva iktidarı nitelikli olacağı gerçeği, üzerimize düşen görevlerin gerçekleştirilmesine daha fazla yaklaşmamız gereğinin önemi

artmaktadır. Bu düşünceyle, bir yandan HDP'yi destekleyeceğiz, HDK ve HDP ekseninde çalışmalarımızı daha da mükemmelleştireceğiz, ama diğer yandan devrimci alternatifin oluşumu için diğer dost devrimci örgütlenmeler ile birlikte mücadeleyi güçlendireceğiz. Unutulmasın; Türkiye'nin kaderi parlamentoda değil, parlamento dışı sınıf mücadelesi ile belirlenecektir. Bir önemi olacaksa, parlamento bileşimini de bu olgu belirleyecektir.

Ankara Katliamı ve Sınıf Mücadelesi

o İsmail Hakkı YORULMAZ

Sınıf mücadelesi uzlaşmaz bir çelişki üzerine kurulmuştur. Emek-sermaye çelişkisi. İşçi sınıfının, yani proletaryanın, sınıf mücadelesinde zor kullanımı kendi tercihi değildir. Sermaye sınıfı, yani burjuvazi zor kullanarak zoru dayatır. Burjuvazi, işçi sınıfından, halktan gasp ettiği, haksız olarak üzerine oturduğu değerleri, yani servetinin kaynağını her ne pahasına olursa olsun korumaya, savunmaya yeminlidir. Bu savunmayı yapmak için de kendi iktidarını korumaya ihtiyacı vardır. Sonuçta iktidarı da onu korur.

Burjuvazi, fabrika kantininde yemeklerin düzelmesi istemlerine de, haftalık çalışma saatinin kısaltılması istemlerine de, ücretlere zam istemlerine de aynı derecede kesin tepkiler verir. Değişik yöntemlerle işçi sınıfını, ve işçi sınıfının bir parçası olduğu emekçi halkları bölmeye, karşı karşıya getirmeye çalışır. Bunu yaparken genellikle dini ve milliyetçi duyguları motif olarak kullanır. Sınıfı böler, parçalar. Başka konularla meşgul olmasını sağlar. Yeter ki işçi sınıfı, emekçi halklar sınıf bilinci kazanmasın. Haklarına sahip çıkmasını bilmesin.

Burjuvazi, endüstriyel sporu dahi bu amaçla kullanır. Sınıfı, futbol takımlarının taraftarları olarak böler. Onları birbirine düşman eder. Aynı işçi sınıfının evlatları bir futbol karşılaşması için birbirine girer. Veya, pazartesi, salı, çarşamba, geçmiş haftanın maçları temel sohbet konusudur. Perşembe, cuma da gelecek hafta oynanacak maçlar. Zannedersiniz ki, işçilerin, emekçilerin başka hiç sorunu yok.

Devrimcilere, demokratlara, sosyalistlere “bölücü” yaftasını yakıştırır. “Ülkeyi bölmek istiyorlar” diye ortalığı ayağa kaldırır. Aslında sorun o değildir. Burjuvazi, Kürt, Türk ve diğer uluslardan işçi ve emekçilerin sınıf temelinde birlikte mücadele etmelerinden korkar. Asıl bölücü kendisidir.

Burjuvazinin bu planları yürüdüğü sürece sorun yoktur. Ülkeyi istediği gibi idare eder. Sömürsünü katmerleştirir. Ama bir de işçi sınıfı ve ezilen, sömürülen emekçi halklar kendi istemlerini seslendirmeye başlamasınlar. Kendi öz istemleri için sokaklara, meydanlara çıkmayagörsünler. İşte o zaman eli titremez burjuvazinin.

10 Ekim 2015 Ankara Katliamı tam da budur. Türkiye işçi sınıfının sendikal örgütleri ve emekçi halkların meslek örgütleri, burjuvazinin, Kürt halkının ulusal demokratik haklarını boğmaya yönelik girişimlerine DUR demek ve Savaşa Karşı Barış belgisini haykırarak

için meydanlarda bir araya gelmişlerdi. Bu birliktelik 1 Kasım seçimlerinde burjuva iktidarına zarar verir, devrimci-demokratik muhalefeti güçlendirir durumdaydı. Parlatmenter alanda bu birlikteliğin somutlandığı alan HDP idi. Bu bir araya geliş tam da burjuvazinin ve onun temsilcisi iktidarın istemediği bir gelişmeydi. Olmamalıydı birlikte mücadele. Onun için gözünü kırpmadan, ellerini titretmeden katliama girişti. Ankara katliamı aynen Diyarbakır ve Suruç Katliamları gibi sınıf savaşımında kademeli olarak yükseltelen saldırıların görünen yüzüdür. Burjuvazinin niyetinin ve “kararlı” sınıf mücadelesinin işaretidir.

Kürt özgürlük hareketinin kırk yıla yaklaşan son direniş hamlesi ile elde etmiş olduğu mevziler, egemen sınıflar, statükocu güçler tarafından yok edilmek isteniyor. Bugün HDP’nin gerek Kürt halkı, gerekse de Türkiye toplumunun genelinden aldığı destek buna bir yanıt anlamına gelmektedir. Burjuvazinin halkları bölmek ve birbirine düşürme amacına karşılık, halkların kardeşliği ve dayanışması ile ortak barış, demokrasi ve özgürlük mücadelesinin yükselmesi dikkate alınması gereken çok önemli bir olgudur ve tüm provokasyonlara, bozma girişimlerine karşın, daha da gelişmektedir. Gelişirken de yeni nitelikler kazanıyor.

Burjuvazi dize getiremediği Kürt halkının ulusal demokratik mücadelesi ile Türk, Kürt ve diğer uluslardan tüm işçilerin ortak paydası olan sınıf mücadelesinin birlikte yükseltilmesinden, güçlenmesinden korkuyor. Bu saldırılar niteliksel olarak gelişecektir. Burjuvazi sınıf güçlerine karşı zor kullanmayı dozunu sürekli artırarak sürdürecektir. Buna karşı en etkili silah, başta Türk ve Kürt olmak üzere tüm uluslardan işçilerin sınıfsal temelde bir araya gelip daha güçlü bir mücadele birlikteliği oluşturmalarıdır. Bu birliktelik mücadeleyi toplumun en ince kılcal damarlarına, semtlere, mahallelere, fabrikalara, atölyelere indirmeleridir. Kürt özgürlük hareketinin mücadele pratiği, halka mal olan ve halkın desteğini alan haklı bir mücadelenin karşısında hiç bir gücün başarılı olamayacağını ispatıdır. Şimdi, Türkiye işçi sınıfı ve emekçi halkları bu deneyi ülke genelinde geçerli kılmak, yaygınlaştırmak, ve burjuva iktidarına karşı sonuç alıcı niteliğe yükseltmek için mücadeleyi geliştirmelidir.

Parlamentoya yansıyacak olan sonuçlar, parlamento dışı mücadelenin başarısı ile doğru orantılıdır. HDP’nin seçim başarısı tamamen Kürt özgürlük hareketinin parlamento dışı ama halk yığınlarının ve Türkiye’nin devrimci, demokratik en diri kesimlerinin desteğini

olarak geliştirdiği mücadelenin sonucudur. Şimdi bu deney sınıf hareketi ile birleştirilerek bir üst aşamaya taşınmalıdır. Bu mümkündür. Ankara Katliamı’nın perde arkasındaki nedeni ise tam da bunu engelleme amacıdır.

Türkiye Komünist Partisi, bu nedenle, tüm emek, barış, demokrasi ve özgürlük güçlerinin bir veya birden fazla platformda bir araya gelerek mücadeleyi geliştirmeleri olgusuna büyük değer biçiyor ve bu oluşumların içinde fiilen yer alıyor, katkı sunuyor, kimilerinin oluşumunda ise öncü rol üstleniyor. Birden fazla platform oluşması, burjuvazinin terörist saldırılarına karşı meşru savunma hakkının da farklı biçim ve düzeylerde gelişecek olmasıdır. Bu amaçla, örneğin akademisyenler ile bir platformda ortak forum düzenlenmesine katılırken, diğer yandan herhangi bir fabrika veya semtte işçi sınıfının diğer devrimci demokrat güçler ile gelişen yerel halk meclisleri girişimlerine de katılıyor. TKP, politik olarak Marksizm-Leninizm ilkeleri doğrultusunda mücadele yürüten örgüt, parti ve çevreler içinde yer alan komünist kadrolar ile de ayrıca, Marksist-Leninist ilkeler temelinde işçi sınıfının öncü politik örgütlenmesini birlikte geliştirmek, güçlendirmek ve tarihsel misyonunu yerine getirmesi için gereken hazırlıkların gerçekleştirilmesi için aralıksız çaba sarf ediyor. TKP, tüm bu görevleri eksiksiz olarak ve başarıyla yerine getirebilmek için, uğradığı hain likidasyon sonrasında yeniden örgütlenme sürecinde yeni parti kadrolarının yetiştirilmesi ve parti örgütlerinin olması gerektiği gibi kurulması amacıyla büyük bir özveri ile çalışıyor.

Burjuvazi, Ankara Katliamı’nda, aynen Suruç Katliamı’nda olduğu gibi, bu ülkenin en değerli evlatlarını katletti. Mensup oldukları siyasi oluşum hangisi olursa olsun, bu kayıplarımızın tümü devrimci sınıf mücadelesinin birer neferidirler. Her biri kendi alanlarında sevilen, sayılan, mücadelede örnek olan devrimci kişiliklerdi. Onların anılarını mücadele içinde yaşatmak, uğruna can verdikleri idealleri bu topraklarda gerçekleştirmek, onlara karşı olduğu kadar kendimize karşı da en önemli görevimizdir. Her bir arkadaşımız, yoldaşımız binler, onbinler tarafından uğurlandı. Onları uğurlayan o onbinleri, topladığımız zaman yüzbinleri, sınıf savaşımının aktif birer neferi düzeyine yükseltmek, her birinin kendi alanında örgütlü mücadeleye katılmasını sağlamak Ankara Katliamı’nın bize verdiği en önemli mesaj ve görev olmalıdır.

Lenin Köşesi

"Nereden Başlamalı?"dan

Lenin bu makaleyi 1901 Mayıs'ında kaleme almış ve Iskra gazetesinin 4.sayısında yine Mayıs 1901'de yayınlanmıştır. Lenin'in "Örgütlenme Üzerine" yoğunlaştığı üç makaleden ilkinin oluşturduğu yazı, daha sonra kaleme alacağı "Ne Yapmalı ?" eserinin de hazırlığı niteliğindedir. Dönemin nitelemesine ilişkin makalede geçen "Sosyal Demokrat" nitelemesini II.Enternasyonal Dönemi olduğu gerçeğinden yola çıkarak bugün için "Komünistler" olarak anlamak gerekiyor.

(...) Kanımızca, faaliyetlerimizin hareket noktası, istenilen örgütün kurulması yolundaki ilk adım yahut da izlendiği takdirde bu örgütü düzgün bir şekilde geliştirmemizi, derinleştirmemizi ve yaygınlaştırmamızı sağlayacak olan ana yol, bütün Rusya çapında bir siyasi gazetenin çıkarılması olmalıdır. En çok ihtiyaç duyduğumuz şey bir gazetedir; gazete olmadan, Sosyal-Demokrasinin hem genel olarak başlıca ve sürekli görevi, hem de halkın en geniş tabakaları arasında siyasete ve sosyalizmin meselelerine duyulan ilginin yükseldiği bir sırada içinde bulunduğumuz anın ihmale gelmez görevi olan ilkelere bağlı, sistemli ve çok yönlü propaganda ve ajitasyonu yürütemeyiz. Bireysel eylemler, mahalli bildiriler ve gazeteler vb. biçimindeki dağınık ajitasyonu, ancak sürekli bir yayının yardımıyla yürütülebilecek genelleştirilmiş ve sistemli bir ajitasyonla güçlendirme ihtiyacı, hiçbir zaman bugünkü kadar şiddetli bir şekilde hissedilmemiştir. Hiç abartısız diyebiliriz ki, bir gazetenin sık aralarla ve düzenli olarak basılması (ve dağıtılması), militan faaliyetlerimizin bu önde gelen ve en temel kesiminin ne kadar iyi inşa edildiğinin kesin bir kıstası olabilir. Ayrıca, gazetemiz bütün Rusya çapında olmalıdır. Yayın yoluyla halkı ve hükümeti etkilemek için çabalarımızı birleştirmede başarısızlığa uğradığımız takdirde ve başarısızlığa uğradığımız sürece, halkı ve hükümeti daha karmaşık, daha çetin, ama aynı zamanda daha tayin edici etkileme yollarını birleştirmeyi düşünmek hayalcilik olur. Hareketimiz, bölünüp parçalanma yüzünden, Sosyal-Demokratların büyük bir çoğunluğunun bakış açısını ve faaliyet alanını daraltan ve gizlilik ve uyanıklığı korumadaki ustalığını körelten bütünüyle mahalli çalışmaya gömülüp kalma yüzünden, pratik ve örgütsel bakımdan olduğu kadar, öncelikle ideolojik bakımdan da zarar görmektedir. İşte tam bu bölünüp parçalanma durumunda, yukarıda sözü edilen tutarsızlık ve bocalamaların en derin köklerini araştırmak gerekmektedir. Bu zaafın ortadan kaldırılması ve tek tek mahalli hareketlerin bütün Rusya çapında tek bir harekete dönüştürülmesi yolunda atılacak ilk adım, bütün Rusya çapında bir gazetenin çıkarılması olmalıdır. Sonuç olarak, kesinlikle

bir siyasi gazeteye ihtiyacımız var. Bir siyasi organ olmadan, günümüz Avrupa'sında ismi olan bir siyasi hareket düşünülemez. Böyle bir gazete olmadan, siyasi huzursuzluk duyan ve protestoda bulunan bütün unsurları biraraya getirme ve böylece proletaryanın devrimci hareketini canlandırma görevimizi asla yerine getiremeyiz. Biz ilk adımı attık, işçi sınıfı arasında "ekonomik", fabrikalarla ilgili teşhirler için güçlü bir istek yarattık; şimdi de ikinci adımı atmalı ve halkın bütün kesimlerinde siyasi teşhir için tamamen siyasi bilince dayalı güçlü bir istek yaratmalıyız. Siyasi teşhirin sesinin bugün için zayıf, ürkek ve seyrekleşmesi karşısında cesaretimiz kırılmamalıdır. Bunun nedeni, polisin zorbalığına tamamen boyun eğilmiş olması değildir; bu teşhirleri yapabilecek ve yapmaya hazır olanların konuşacakları bir kürsüleri yoktur, istekli ve yüreklendirici dinleyicileri yoktur, "her şeye kadar" Rus Hükümetine karşı olan şikayetleri yöneltirken, bunun yankı bulacağı gücü halk arasında hiçbir yerde görememektelerdir. Ama bugün bütün bunlar hızla değişmektedir. Böyle bir güç vardır. Bu güç, sadece siyasi mücadele çağrılarını dinlemeye ve desteklemeye değil, aynı zamanda cesaretle savaşa katılmaya da hazır olduğunu göstermiş bulunan devrimci proletaryadır. Bugün çarlık hükümetini ülke çapında teşhir edecek bir kürsü sağlamak durumundayız ve bunu yapmak görevimizdir. Bu kürsü, Sosyal-Demokrat bir gazete olmalıdır. Rusya toplumunun diğer sınıf ve tabakalarından ayrı olarak, Rusya işçi sınıfı, siyasi bilgiye karşı sürekli bir ilgi göstermekte ve illegal yayın için (sadece yoğun huzursuzluk dönemlerinde değil) sürekli ve yaygın bir talepte bulunmaktadır. Böyle bir kitle talebi var olduğunda, tecrübeli devrimci önderlerin yetiştirilmesine başlandığında ve işçi sınıfının yoğunlaşması, onu büyük şehirlerdeki işçi sınıfı mahallelerinde ve fabrikaların birarada bulunduğu yerlerde gerçekten hakim duruma getirdiğinde, artık proletarya için bir siyasi gazete çıkarmak son derece uygundur. Proletarya aracılığıyla gazete şehir küçük burjuvazisine, köylük bölgelerdeki zanaatkarlara ve köylülere ulaşacak ve böylelikle halkın gerçek siyasi gazetesi haline gelecektir.

Ne var ki, bir gazetenin rolü, yalnızca fikirlerin yayılması, siyasi eğitim ve siyasi müttefiklerin kazanılmasıyla sınırlı değildir. Bir gazete sadece kolektif bir propagandacı ve kolektif bir ajitator değil, aynı zamanda kolektif bir örgütleyicidir. Bu bakımdan, gazete, inşa halindeki bir binanın çevresinde kurulan iskeleyle benzetilebilir; bu iskele, yapının sınırlarını belirler, inşaat işçileri arasındaki bağlantıyı kolaylaştırır ve böylelikle onların yapılacak işleri dağıtmalarını ve örgütlü çalışmalarından çıkardıkları ortak sonuçları görmelerini sağlar. Gazetenin yardımı ve

aracılığıyla. sadece mahalli faaliyetlere değil, aynı zamanda düzenli genel çalışmaya da girişecek kalıcı bir örgüt doğal olarak şekillenecek ve üyelerini siyasi olayları dikkatle izleyebilecek şekilde yetiştirecek, bu olayların halkın çeşitli tabakaları üzerindeki etkisini ve önemini değerlendirecek ve devrimci partinin bu olayları etkileyebilmesi için etkili yolları geliştirecektir. Sadece gazetenin düzenli olarak çoğaltılması ve dağıtımının sürekli olarak geliştirilmesi gibi teknik bir görev bile, birleşik partinin bir temsilciler ağını gerektirecektir; bu temsilciler birbirleriyle sürekli bir bağ kuracaklar, olayların genel durumundan haberdar olacaklar, bütün Rusya çapındaki çalışmada kendilerine düşen ayrıntılı görevleri yerine getirmeye alacaklar ve çeşitli devrimci eylemlerin örgütlenmesinde kendi güçlerini sinayacaklardır. Bu temsilciler ağı, tam gereğini duyduğumuz türden bir örgütün, yani bütün ülkeyi kucaklayacak kadar yaygın; kesin ve ayrıntılı bir işbölümünü gerçekleştirebilecek ölçüde geniş ve çok yönlü; kendi çalışmasını her şart altında, bütün "ani dönemeçler"de ve her beklenmedik durumda düzenli olarak yürütülebilecek kadar serinkanlı; bir yandan, düşman bütün kuvvetlerini tek bir noktada topladığında güçlü düşmana karşı açık savaşa girişmekten kaçınabilecek, öte yandan da, düşmanın acemiliğinden yararlanabilecek ve ona en beklenmedik zamanda ve yerde saldırabilecek kadar esnek bir örgütün iskeletini oluşturacaktır. Bugün büyük şehirlerin sokaklarındaki öğrenci gösterilerini desteklemek gibi nispeten kolay bir görevle karşı karşıyayız; ama yarın belki de, sözcülimi, belli bir yöredeki işsizler hareketini desteklemede, bir köylü ayaklanmasında devrimci bir rol oynamak üzere görevimizin başında bulunmak zorunda kalabiliriz. Bugün, hükümetin Zemstvo'ya karşı açtığı kampanyadan doğan gergin siyasi durumdan yararlanmak zorundayız; ama yarın, saldırıya geçen bir çarlık başıbozuğuna karşı halkın öfkesini desteklemek ve onu açıkça geri çekilmeye zorlamak üzere dünyayı başına yıkmak amacıyla boykotlar, suçlama bildirileri, gösteri yürüyüşleri vb. gibi yollarla yardımcı olmak zorunda kalabiliriz. Bu ölçüde bir savaş hazırlığı, ancak düzenli birliklerin sürekli faaliyetiyle geliştirilebilir. Eğer ortak bir gazete çıkarmak için güçlerimizi birleştireceksek, bu çalışma, sadece en yetenekli propagandacıları değil, aynı zamanda tayin edici mücadele için sloganı tam zamanında atabilen ve o mücadelede önderliği ele geçirebilen en yetenekli örgütleyicileri ve en yetenekli siyasi parti önderlerini de yetiştirecek ve ortaya çıkaracaktır. (...)

Kaynak: V.I.LENİN, Tüm Eserler, Almanca baskı, 5.Cilt, S. 5-13, Dietz Verlag